

Boukje Canaan (46), afscheidsfotograaf

“Het is niet de rouw die ik vastleg, maar de liefde. Daarom noem ik mezelf afscheidsfotograaf. Ik maak meer dan alleen uitvaartreportages. Het liefst word ik al ingeschakeld vanaf het moment dat er sprake is van afscheid. Het kan erg waardevol zijn om de periode ervoor vast te leggen. Soms zijn mensen teleurgesteld wanneer ze pas na een uitvaart ontdekken dat dit mogelijk was. Zelfs dan kan ik nog een helende afscheidsreportage maken, bijvoorbeeld door foto's te nemen van het vertrouwde huis van de overledene. In 2009 overleed mijn moeder. Ik had een fotograaf ingehuurd tijdens de uitvaart maar het resultaat viel tegen, de foto's vertelden geen compleet verhaal. Als fotograaf vroeg ik collega's of zij een dergelijke opdracht zouden aandurven. De meesten zeiden: 'O nee, dat kan ik niet, bij een overlijden is er zoveel verdriet.' Ik wist: dat durf ik wel. Ik heb bij het nieuws gewerkt, ben gewend aan confronterende situaties. Ik ben ook niet bang voor de dood. Dus ik heb dit specialisme neergezet en voor mij bleek het helemaal te kloppen. Onlangs zei iemand nog tegen me: 'Jij hebt het talent om iemand binnen twee minuten op z'n gemak te stellen.' Een prachtig compliment. In mijn werk draait alles immers om vertrouwen. De baby op de foto werd te vroeg geboren. Toen ik voorstelde of we een foto met haar in de sneeuw konden maken, ging haar papa direct met het mandje mee naar buiten. Die schommel van het oudere zusje in de winterse omgeving geeft een prachtig verstild beeld.”

www.afscheidsfotograaf.nl

Anna Groot (61), uitvaartfotograaf

“Naast mijn werk als tekstschrijver en fotograaf was ik vrijwilliger bij een bevriende uitvaart-ondernemster. Een vak dat mij boeide; ik heb in mijn leven veel mensen verloren en ik merkte hoe belangrijk een mooi afscheid is. Toen ze me vroeg of ik foto's wilde maken bij een uitvaart vond ik dat meteen fantastisch om te doen. De energie op een uitvaart is uniek. Zoveel mensen bij elkaar, allemaal in volle aandacht voor die ene persoon. De overledene wordt voor je uitgetekend, gaat soms helemaal leven. Ik denk vaak: wat jammer dat ik diegene nooit heb gekend. Als fotograaf zoek ik naar mooie details; een hand die een hand zoekt, mensen die elkaar steun geven. Al rondlopend leg ik ook vast wat de familie niet ziet. Niet het verdriet staat centraal, maar de liefde; haast nergens is de liefde zo tastbaar als op een uitvaart. Foto's blijken prachtige herinneringen. En goed voor de verwerking. Ik maak albums van de foto's en die helpen om mensen met elkaar in gesprek te brengen, het ijs te breken. Ik vind het fantastisch om op deze manier iets te kunnen betekenen voor nabestaanden. Deze foto maakte ik op het kerkhof tijdens de begrafenis van een zestigjarige vrouw. Zij las haar kleinkinderen veel voor uit het prentenboek *De gele ballon*. Tijdens een onbewaakt moment probeert haar kleinzoon een van de ballonnen te pakken. Een prachtig moment om te bewaren!”

www.fotosvaneenuitvaart.nl

